

Rotterdamse kinderen op de boerderij aan de Kwakelweg te Maasland
donderdag 14 april 2011 Schakel Midden-Delfland

Maasland - Op maandag 11 april kwamen de kleuters van de Rotterdamse school 'Het Podium' op de boerderij van Arie-Jacob en Annemarie Dijkshoorn aan de Kwakelweg te Maasland op bezoek. Om half 10 kwamen er een hele rij auto's het erf op rijden. Allemaal grote oogjes keken er nieuwsgierig uit de autoraampjes. Een voor een kwamen er groepjes kinderen uit de auto en liepen met hun neuzen dicht genepen naar de boer toe. „Wat stinkt het hier!“ Het blijft altijd weer een mooi gezicht al die kindjes met hun neuzen dicht en vies kijkend.

De juf roept iedereen bij elkaar en zegt dat ze goed moeten luisteren.

„Kom maar mee naar binnen in de hooitas“, zegt Arie-Jacob. Daar zitten de laatste lammetjes en kalfjes. Alle kinderen hollen naar binnen, en kijken met grote ogen in het rond. Veel van de kinderen hebben dit nog nooit gezien. Kalfjes van zo dichtbij die op je handen sabbelen. Schapen die aan een plukje hooi komen knabbelen en een pony die je kan aaien. Voor ons zo gewoon, voor hun nieuw en heel bijzonder. Een van de kinderen blijft huilend buiten staan. Die durft niet naar binnen. Een ouder neemt hem op zijn arm en loopt naar binnen. Huilend vastgeklampt aan de begeleider kijkt hij met grote ogen in het rond.

De hond was eng, de kat, en ook toen hij het grote paard zag barste hij in tranen uit. „Wie is er pas jarig geweest?“ vroeg Annemarie. Een meisje was vorige week vrijdag jarig geweest. „Dat is mooi, dan mag jij het lammetje de fles geven“. Een grote glimlach kreeg ik van een lief getint meisje met zwarte staartjes. Dat vond ze geweldig! Zittend op een strobaal, met alle kinderen om het meisje heen dronk het lammetje in no-time de fles leeg. Het lammetje werd aan alle kanten geaaid en geknuffeld.

„Zo, u gaan we naar de koeien die nog een kalfje krijgen“, en Arie-Jacob loopt voor de oude grupstal in. Bij de schuifdeur blijven de kinderen even aarzelend staan. „Moeten we daar heen, daar langs?“ De juf loopt voor en ze gaan toch maar. Op een kluitje blijven ze bij elkaar staan op de voorboes. Langzaam komen ze wat los en gaan ze de koeien plukjes kuilgras geven. Maar ze zijn al grouw blij dat ze door mogen lopen naar de pony's. De pony's worden bekeken en gretig geaaid. „Nu is het

tijd voor een bakkie" zegt Arie-Jacob en gooit een paar stobalen naar buiten. Lekker in het zonnetje gaan de kinderen op de balen zitten en eten een boterham. Daarna worden de gesponsorde pakjes fristi en chocolademelk uitgedeeld. Als ze allemaal hun eten en drinken op hebben, en wat op het erf gespeeld hebben gaan ze met veel gejoel naar de loopstal. En weer gaan de neuzen dicht. Een paar willen niet naar binnen omdat het stinkt. Maar uit nieuwsgierigheid gaan ze toch maar even kijken. Annemarie stelt ze de beroemde vraag: „Geven de bruine koeien nou chocolademelk?" Veel kinderen kijken haar met grote vragende ogen aan, waarna de blikken gelijk verschuiven naar de bruine koe die achter haar staat. Veel kindjes zie ze ja knikken. Maar als ze even na denken, roept er toch eentje keihard: „nee hoor, dat kan toch niet!" Met z'n allen lopen ze daarna de melkput in en stellen Arie-Jacob allemaal vragen die hij uitlegt. Ze vinden het allemaal heel indrukwekkend en luisteren aandachtig. Buiten word de groep in tweeën gesplitst en de ene helft gaan op de trekker zitten. De jongens vinden dit geweldig en stoer! De andere groep gaat op de pony's een ritje maken. Vele kijken angstig als ze er op worden gezet, maar willen er niet meer af bij terugkomst van het korte ritje. Vele grote glimlachen en blije gezichten. Nog even met de hele groep en de pony op de foto, waarna een groot applaus volgt voor de boer. Precies op tijd zijn we klaar, want ze moeten goww weer naar school. De juf zegt dat ze genoten hebben. En de kinderen het met de Pasen niet over Pasen hebben maar nog steeds over de boerderij. Voor deze kinderen heeft het heel veel indruk achtergelaten. En ze genoten er zichtbaar van! Moe stappen ze in de auto en een voor een vertrekken ze weer.